ARCKÉPEK

Bodor Ádám

(1936–)

Bodor Ádám 75 éves

Február 22-én ünnepli 75. születésnapját Bodor Ádám Kossuth- és József Attila-díjas író. A kolozsvári születésű Bodor Ádámot a Református Kollégium növendékeként 1952-ben, 16 éves korában államellenes szervezkedés és röpcédulák terjesztése vádjával elítélték, s a szamosújvári politikai börtönben tartották fogva két évig.

Szabadulása után volt gyári munkás, majd a Kolozsvári Református Teológia hallgatója lett. A diploma megszerzése után dolgozott a kolozsvári egyházkerületi levéltárban, majd egy fordító-másoló irodában. Első novellája 1965-ben jelent meg az Utunk című lapban, majd négy évvel később első novelláskötetét is kiadták, A tanú címmel. 1969-től, a kötet megjelenésétől kezdve szabadfoglalkozású író. 1970 és 1975 között tagja volt a Román Írószövetségnek. 1982-ben települt át Magyarországra, s 1984-től 1988-ig a Magvető Könyvkiadó lektora, majd szerkesztője volt. 1998-tól egy éven át a berlini DAAD Művészi Program ösztöndíjasa volt.

Jelenleg a Holmi szerkesztőbizottságának tagja. Novellistaként indult, egymás után jelentek meg kötetei (Plusz-mínusz egy nap, Megérkezés északra, Milyen is egy hágó?, A Zangezur hegység). Az Eufrátesz Babilonnál című novelláskötetet már Magyarországon publikálta, de az itteni elismertségre 1991-ig várnia kellett, ekkor nyerte meg a Holmi című folyóirat novellapályázatát a később megjelent, Sinistra körzet című kötetének egyik történetével. Ez a sajátos irodalmi műfajú, regényszerű novellaciklus külföldön is nagy sikert aratott.

A nem konkrét helyen, valahol a Kárpátok mélyén, nem meghatározott időben játszódó regény a totalitárius rendszer egyszerre abszurd és hátborzongató világát, a benne élők teljes kiszolgáltatottságát ábrázolja. Tárgyilagos, távolságtartó környezetleírás, szűkszavú dialógusok, néhány életmozzanatra redukált cselekvéssor, a rejtély, a titokzatosság atmoszférája s nagyon finom humor jellemzi műveit, amelyekből több filmfeldolgozás is készült.